

UUTISKIRJE

Hyvää tammikuuta, ystävät!

Kirjoitan tällä kertaa uutiskirjettäni Dadeldhuran kaupungista, Nepalin läntisimmästä provinssista. Suomesta kuuluu jatkuvasti uutisia Valtteri-myrskyn voimasta ja vaikutuksesta arjen askareisiin ja elämään yleensä. Toisille lumen tulo on yllättävää etelässä ja toisille taas mukava paluu entisiin aikoihin, jolloin lumimyräköitä koettiin vuosittain. Minä kaipaen lunta eniten siksi, että haluaisin päästä jälleen Pallakselle laskemaan Telemark-suksillani tuoreella lumella kuruja ja metsiköitä syvässä ja pehmeässä hangessa. Täällä Nepalissa lumi on läsnä myös talvella. Mutta sitä lähinnä ihailaan kaukaa laaksoista ja kukkuloilta. Himalajan korkeimmat huiput pysyvät valkoisena helminauhana ympäri vuoden, mutta vain yli 4000 metrin korkeudella. Alemmat rinteet ja kukkulat saavat hennon lumipeitteen talvisin yksittäisiksi päiviksi. Sitten se sulaa nopeasti pois.

Viime syksyn työkuulumisia

Suomen Lähetysseuran Nepalin toimiston loppuvuosi 2021 sujui odottavissa tunnelmissa. Suomen ulkoministeriön rahoituksesta seuraaviksi vuosiksi päätettiin vasta marraskuun viimeisinä päivinä. Samalla jatkoimme edelleen vanhan rahoituksen turvin työtämme kuuden nepalilaisen kumppanin kanssa tauotta. Työtä kyllä riitti, koska pandemia oli hidastanut toimintoja alkuvuodesta pahoin. Nyt valjastimme kaikki voimavaramme kuroaksemme kiinni viivästymiset. Mielestäni on uskomatonta, miten hyvin tässä onnistuimme! Loppuvuodesta laskeskelimme, että Suomen ulkoministeriön rahoituksen turvin tavoitimme noin 130 000 ihmistä tässä maassa. EU-rahoituksen kautta työmme kohtaa noin 17 000 vapautettujen maaorjien kotitaloutta. Kaiken tämän lisäksi vielä Lähetysseuran omilla varoilla saavutimme ainakin 20 000 ihmistä muun muassa seurakuntien työntekijöiden koulutuksen, perhetyön, kummiohjelmien ja humanitäärisen avun muodossa.

Iloinen uutinen Suomen Lähetysseuralle myönnetystä Suomen ulkoministeriön rahoituksesta seuraavaksi neljäksi vuodeksi tuli meille siis juuri sopivasti pikkujoululahjana marraskuun lopussa. Meillä on nyt sekä loistavat suunnitelmat että varmistettu rahoitus neljäksi vuodeksi eteenpäin! Se on ehdottomasti suuri kiitosaihe!

Suurimpana huolenamme koko syksyn 2021 oli kuitenkin se, että Nepalin valtion päätös hanketyön jatkamisesta on viivästynyt jo noin vuoden. EU-rahoitteinen työ on jo saanut luvan, mutta Suomen ulkoministeriön rahoituksen osalta lupa edelleen puuttuu. Mikäli meillä ei ole ministerin myöntämää lupaa aloittaa töitä, ei Lähetysseura tai sen nepalilaiset yhteistyökumppanit saa viedä apua ja tukea perille. Me emme myöskään saa siirtää varoja Suomesta Nepaliin tai suomalaisille asiantuntijoille ei myönnetä työviisumia maahan. Ymmärrätte varmasti hyvin, miten suuresta asiasta tässä on siis kyse. Odottelemme edelleen päätöstä ja nyt on jo tammikuun loppu. Käsittelyn hitaus on tyypillistä Nepalissa. Itse asiassa samaan aikaan ministeriön kansliassa on peräti noin 60 vastaavaa projektihakemusta käsittelyjonossa. Tämä on yksi suurimmista hidasteista kansalaisjärjestöjen työssä!

Tulvat ovat vuotuinen riesa!

Moni on kysellyt minulta sitä, näkyykö ilmastonmuutos mitenkään Nepalin arjessa. Vastaus on ilman muuta kyllä. Kun keskustelee nepalilaisten kanssa, he usein perustelevat kantansa varsin vakuuttavasti. Nepalin eri etniset kieliryhmät ovat todella innokkaita juhlijoita. Suurin osa juhlapyyhiin liittyvistä traditioista ja toimituksista liitetään yleensä uskontoon, mutta juhlien juuret useimmiten liittyvät vuodenaikojen vaihteluun. Esimerkiksi kuun kiertoön liittyvää Holi-juhlaa vietetään hindulaisen uskonnollisen perinteen mukaisesti hyvän voittona pahasta, mutta myös merkinä talven taantumisen ja kevään alusta. Silloin myös on kevään satokauden juhla.

UUTISKIRJE

Alakastisia viljelijöitä Mardin kunnasta esittelemässä turmerik-viljelmää ja sitruspuita. Nämä lajikkeet kestävät aiempaa paremmin muuttuneita sääoloja.

Kuva: Juha Valta

Toinen mielenkiintoinen vuodenaikoihin sidottu juhla, Rato Machhindranath, on perinteisesti yllättävän tarkkaan määritellyt sateiden alun. Aivan kuten suomalainenkin kansanperinne luottaa luonnon ennusmerkkeihin, monsuunisateet ovat perinteisen newari-tradition mukaan sammakoiden aikaansaannosta. Etelä-Aasiassa eläimet eivät vaivu talvella horrokseen vaan sen sijaan estivaatioon. Suomeksi tämä on käännetty kesähorrokseksi. Se on eläinten lepotila, jonka aikana aineenvaihdunta on hyvin alhainen ja eläin on epäaktiivinen. Eläin saattaa vaipua kesähorrokseen, kun ympäristöolosuhteet ovat liian kuumia ja kuivia. Nepalissa talvi on kuivaa aikaa ja siksi sammakot kaivautuvat esimerkiksi mutaiseen ojaan tai lammikon pohjaan odottamaan sateiden tuloa. Kun ensimmäinen kunnan monsuunisade sitten täyttää ojat ja lammikot, sammakot kaivautuvat heti piiloistaan ja heräävät horroksestaan.

Mutta kaikki on nyt toisin! Vuodenaikoja ei enää kyetä ennustamaan kuun ja tähtien kierrosta. Sateet alkavat ja loppuvat yllättäen. Sadekausi ei ole tasainen vaan ailahteleva. Vettä tulee joko liikaa tai liian vähän, ja tämä on heikentänyt satoja tuntuvasti. Viime vuonna syyskuun lopussa koko maata koetteli poikkeuksellisen voimakas sadejakso juuri elonkorjuun aikaan. Monet maakunnat erityisesti maan länsiosissa kärsivät tulvista ja laajoista maanvyörymistä. Kaiken kaikkiaan Nepalissa syksyn aikana kuoli arviolta yli kolmesataa ihmistä tulviin ja maanvyörymiin. Lisäksi tuhannet ihmiset menettivät kotinsa ja satonsa.

Suomen Lähetysseura päätti kumppanijärjestönsä Sanjalin kanssa osallistua yhden kunnan tulvatuhojen hätäapuun. Suomalaisten lahjoittajien varoilla saimme hankittua 46 perheelle aaltopellit pienen yksiön kokoisen kodin tarpeisiin. Lisäksi hankimme oppimateriaaleja ja hätämajoitukseen soveltuvaa välineistöä kolmelle tulva-alueen koululle. Jokien tulviessa ihmiset ohjataan majoittumaan väliaikaisesti koulujen luokahuoneisiin, koska ne ovat rakenteiltaan kestävämpiä ja yleensä hieman korkeammalla perustalla.

Ilmastonmuutos on Nepalissa jo jokavuotista arkea. Sen seurauksena erityisesti äärimmäisen köyhät ihmiset joutuvat kohtaamaan yhä enemmän kärsimystä. Valtion ponnistelut eivät riitä kattamaan kaikkia avun tarvisijoita, vaikka kovasti sitä kehitettykin. Kun hätä kohtaa ihmisiä työalueillamme, osallistumme viranomaisten kanssa yhteisesti lieventämään kärsimystä. Se on kristittyinäkin jo velvollisuutemme. Mutta samalla meidän on sekä Suomessa että Nepalissa pyrittävä miettimään yhä tarkemmin sitä, miten me voisimme kuormittaa luontoa vähemmän ja näin ainakin hillitä ilmastonmuutosta omalta osaltamme.

UUTISKIRJE

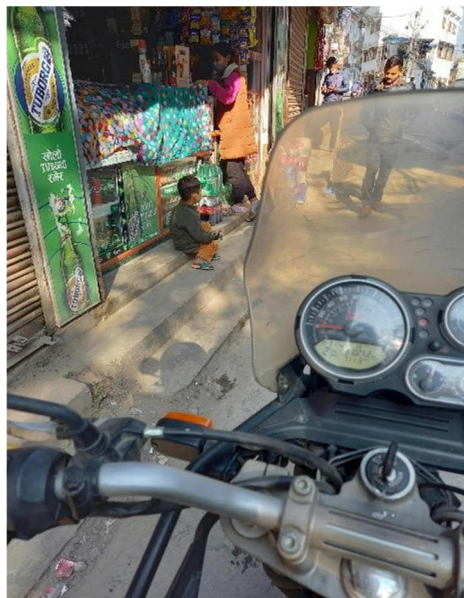
Vapaa-ajan puuhia

*Kaihoisa muisto Pallakselta kesäkuulta 2017.
Kaipaamaan Lapin uuden lumen peittäviä rinteitä*

Maailma näyttää erilaiselta prätjän takaa.

Kuvat: Juha Valta

Työ on ollut toki haastavaa, mutta myös erittäin innostavaa! Vaikeuksista huolimatta tulokset puhuvat puolestaan! Mutta työmäärä on valtava ja helposti sen alle hukkuisi, jos ei muista huolehtia omasta jaksamisesta. Minun vapaa-aikani on täytynyt ainakin futsalista, lautapeli-illoista, patikkaretkistä, pyöräilystä ja moottoripyöräretkistä. Pidän myös tiiviisti yhteyttä ystäviini. Toki kaikki harrastaminen ja ystävien tapaaminen on suhteutettava aina voimassa oleviin koronaohjeistuksiin. Mutta suurin osa valitsemistani harrastuksista tapahtuu ulkona.

Hankin heti maahan saavuttuani pari käytettyä maastopyörää käyttöömmeni. Kunnostuksen jälkeen otin toisen niistä käyttööni. Taitan mielelläni työmatkani polkupyörällä, jos vain se päivän menoihin passaa. Sen lisäksi osallistuin elokuussa Kathmandu Kora 2021 -pyöräilytapahtumaan. Koronarajoitusten vuoksi tänä vuonna tämä valtava pyöräilytapahtuma toteutettiin pienissä ryhmissä eikä massatapahtumana. Liityin viiden muun miehen ryhmään ja ajoimme noin 50 km lenkin Kathmandun laakson eteläosissa. Tämä oli jo toinen kerta, kun osallistuin tähän tapahtumaan.

Toinen mieleinen juttu pyöräilyyn lisäksi on moottoripyöräily. Ostin jo varsin pian maahan tultuani legendaarisen valmistajan, Royal Enfieldin vaativiin olosuhteisiinkin hyvin soveltuvan käytetyn pyörän ja siitä se sitten alkoi! Suuren osan työmatkoista Kathmandun laaksossa ajan omalla pyörällä. Olemme myös ajelleet paljon huviajelua sekä laaksossa että sen ulkopuolella. Mikään ei niin tyhjennä mieltä työn stresseistä kuin äärimmäistä keskittymistä vaativa ajelu Nepaliläisessä liikenteessä! Moottoripyörällä myös säästää merkittävästi aikaa liikenneuhkissa ja huonokuntoisilla teillä se on ylivoimainen tapa liikkua. Toki on aina syytä muistaa vastuullinen ja jopa poikkeuksellisen huolellinen ajotapa. Tässä maassa toinen onnettomuusriskiä vähentävä tekijä on se, että keskinopeus on selvästi alhaisempi kuin esimerkiksi Suomessa.

UUTISKIRJE

Täydessä vauhdissa

Pohtiessani vuoden vaihdetta ja alkanutta vuotta, on helppo todeta, että Herra on jälleen ollut hyvä ja pitänyt meistä huolta! Monta asiaa olisi voinut tehdä paremminkin, mutta meitä vajavaisiakin on siunattu runsaasti ja avokätisesti. Tämä muistuttaa minua 1. Samuelin kirjan kirjoittajan sanoista, joiden saattelemana haluan toivottaa sinulle, rakas kirjeeni lukija valoisa kevättalvea!

”Herra ei katso kuten ihminen. Ihminen katsoo ulkokuorta, mutta Herra näkee sydämen.”

Juha Valta

Olen Nepalin maatoimiston päällikkö ja asun Kathmandun laaksossa. Olen toiminut opettajana ja rehtorina yli 20 vuotta suomalaisessa perusopetuksessa. Työskentelin pitkään myös kansalaisjärjestöissä. Olen koulutukseltani kasvatustieteiden maisteri. Suomessa asun Raaseporissa. Pidän moottoripyöräilystä, partiosta, mansikoista ja savustetusta taimenesta.

Rukousaiheet

- Lähetysseuran maaneuvottelut Nepalissa! Haemme toimilupaa kehitysyhteistyöhankkeille vuosille 2022–2025.
- Lapset, joiden koulut ovat edelleen kiinni. Mitä pidempään oppilaat ovat etäopetuksessa, sitä enemmän eriarvoisuus kasvaa ja näkyy oppimistuloksissa
- Maataloudelle sopivia sateita

Apuasi tarvitaan

Lähetysseuran työ eri puolilla maailmaa jatkuu ja avun tarve on suuri. Lahjoita haluamasi summa **MobilePay**lla numeroon **58735** tai tilisiirrolla **F138 8000 1400 1611 30**. Viestikenttään uutiskirjeen kirjoittajan nimi! Keräyslupa RA/2020/1538